

om ikke fru Lone Dybkjær i virkeligheden burde være en lille smule ængstelig for, at de her værdier, altså selve det politiske livs udgangspunkt fremover er noget, der skal defineres i EU-sammenhænge, altså af 27 lande med vidt forskellig tilgang til det, og ikke længere er noget, vi selv afgør i Danmark.

Kl. 13:47

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:47

Lone Dybkjær (RV):

Først vil jeg sige, når hr. Morten Messerschmidt mener, at det er sådan ren tomgang, hvad jasi-gerne kommer med, så skulle man måske prøve at læse, hvad man selv igennem tiderne har sagt og ment, og om man har tilført så sørens meget nyt til debatten, og jeg tror ikke, at modstandere og tilhængere har meget at lade hinanden høre. Jeg synes ikke, når jeg sidder og hører på hr. Morten Messerschmidt, at han på noget tidspunkt kommer med et eneste nyt argument i forbindelse med den europæiske diskussion.

Når det så drejer sig om værdierne, kan jeg godt forstå, at hr. Morten Messerschmidt synes, at det er noget rent gej. Det kan jeg helt forstå. Jeg kan godt forstå, at sådan et parti som Dansk Folkeparti ikke synes, at de der værdigrundlag er noget særligt, og at man i virkeligheden er imod det. Jeg synes, det er et godt værdigrundlag, og det kan jo også kombineres med, at man altså faktisk skal overholde – hvad kan man sige? – reglerne og grundlaget for traktaten. Hvis ikke man gør det, er der altså nu nogle traktatfæstede muligheder for aktioner, og det synes jeg er en rigtig, rigtig god ting. Når det drejer sig om ligestilling, er der altså også et par ting i Danmark, som jeg godt kunne ønske mig noget bedre, men det er bl.a. et parti som hr. Morten Messerschmidts, der er med til at forhindre, at ligestilling føres ud i livet.

Kl. 13:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 13:48

Morten Messerschmidt (DF):

Jamen må jeg så ikke bare henvise til, når nu vi skal være på det sådan mere normative plan, at en række af de ting, som fru Lone Dybkjær sagde i sit indlæg, ganske enkelt var noget nonsens. At henvise til, at flertalsafgørelser skulle være et gode, ved at pege på, at vi på klima- og energiområdet nu bliver underlagt flertalsafgørelser, er det rene nonsens, for der er sagen bare, at det

hører under det indre marked, og der er allerede flertalsafgørelser på det område. Og at henvise til, at kronen skulle blive udsat for et eller andet pres fra udefra kommende spekulanter, er det rene nonsens, for vi har ERM II-aftalen, som til-sigter, at vi har en fastkurspolitik over for euro-en med et udsving på 2,25 pct.

Så man må simpelt hen sige, at en række af de synspunkter, der bliver ført frem som argument for Lissabontraktaten, ganske enkelt mangler de grundlæggende kendsgerninger, som man normalt plejer at anvende i politik, og det gør det en lille smule enerverende og måske også frustrerende at deltage i debatten.

Må jeg så ikke sige i forhold til værdierne, hvis nu vi fortsætter med artikel 2, at så er det værdier som ikkeforskelsbehandling, tolerance, retfærdighed, solidaritet og så ligestilling, som vi var inde på før. Der vil jeg bare igen spørge, om fru Lone Dybkjær er fuldstændig tryk ved, at det fremover er EU og EU's institutioner, altså EF-Domstolen, Kommissionen og alle de nye agenturer, som fremover skal fortolke tolerance, solidaritet og retfærdighed, og altså ikke dette Folketing.

Kl. 13:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:50

Lone Dybkjær (RV):

Til det sidste vil jeg bare sige, at jeg er utrolig meget mere tryk ved, at den fortolkning sker dér, end at den sker her, hvor Dansk Folkeparti har den indflydelse, de har. Det bliver jeg nødt til at sige.

Så vil jeg sige, at hr. Morten Messerschmidt i dag brillerer lidt ved ikke at høre efter. Han hørte ikke efter, hvad fru Anne Grete Holmsgaard sagde om sin egen gruppe, og at der var nogle, der stemte imod traktaten. Og han hørte heller ikke efter det med, hvilken proces der havde været i SF. Så det første, som fru Anne Grete Holmsgaard skulle svare på, var noget, hun allerede havde sagt i sin tale.

Nøjagtig det samme må jeg sige med hensyn til min tale. Jeg sagde ikke, at det var flertalsafgørelser på det her område, der var afgørende. Jeg sagde, at der bliver sat mere fokus på de her ting, end der har været tidligere, og at det er det, der er afgørende. Det var ikke et spørgsmål om flertalsafgørelser; jeg er faktisk ikke gået særlig meget ind i den effektivitetsdiskussion. Jeg har sagt, at sådan er det, men det er ikke det, jeg så-dan har tillagt noget specielt. Jeg mener bare, at